

Sygn. akt VI Ka 305/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2014r.

sprawy **J. K.**

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 3 marca 2014 r. sygn. akt VIII K 307/13

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. K. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu z siedzibą w K. do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VIKa 305/14

UZASADNIENIE

J. K. został oskarżony o to, że w dniu 30 stycznia 2013r. w M., woj. (...), na drodze nr (...) prowadząc samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) nieумыślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie dostosował prędkości pojazdu do warunków drogowych i na łuku drogi nie zachował należytej ostrożności, skutkiem czego uderzył kierowanym przez siebie pojazdem w tylne koło jadącego w tym samym kierunku roweru, w wyniku czego kierująca rowerem Z. O. doznała obrażeń ciała w postaci głębokiej rany tłuczonej głowy w okolicy potylicznej, złamania dwóch żeber po stronie prawej oraz złamania nasady bliższej pierwszej kości, śródrečza lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Wydział Karny Zamiejscowy z siedzibą w K. wyrokiem z dnia 3 marca 2014r.:

1. J. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu,
2. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Kamiennej Górze,

zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji błędnego poglądu, iż dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do uznania za udowodniony faktu popełnienia przez oskarżonego J. K. zarzucanego mu czynu, chociaż dowody te i okoliczności, ocenione we wzajemnym powiązaniu ze sobą prowadzą nieodparcie do przeciwnego wniosku.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Trafnie skarżący zarzuca, iż Sąd Rejonowy bezzasadnie oparł ustalenia faktyczne niemal wyłącznie na opinii biegłego i treści wyjaśnień oskarżonego, bez jakiegokolwiek weryfikacji treści tych dowodów z treścią innych dowodów. Słusznie apelujący wskazuje na nieprzeprowadzenie bezpośredniego dowodu z zeznań świadka M. M. (1). Zeznania tego świadka mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeśli zważyć na ich treść. W toku postępowania przygotowawczego świadek ten zeznał między innymi „...Widziałem, że on nie zdąży zahamować więc zjechałem ile tylko mogłem na prawą stronę swojego pasa ruchu a ten samochód zaczął hamować, nie omijał tego roweru i uderzył w tylne koło. W wyniku tego zdarzenia kobieta upadła na maskę samochodu i spadła następnie na pobocze...” (k. 11 akt). Sąd Rejonowy bez bezpośredniego przesłuchania tego świadka na rozprawie odmówił wiarygodności tym zeznaniom stwierdzając, że skoro oględziny samochodu wykazały brak jakichkolwiek śladów na masce, to świadek nie mówi prawdy. Taka ocena jest oceną dowolną. Aby dokonać prawidłowej oceny wiarygodności zeznań tego świadka należało go przesłuchać na rozprawie na okoliczności, o których zeznawał doprecyzowując sposób upadku pokrzywdzonej na maskę samochodu. Okoliczność ta ma znaczenie dla oceny prawidłowości opinii biegłego, który przecież określał prędkość pojazdu oskarżonego m.in. przyjmując, że pokrzywdzona na maskę samochodu nie upadła. Niezależnie od tego należało wysłuchać świadka M. na okoliczność jak daleko zjechał w prawo na swój pas ruchu i czy umożliwiło to oskarżonemu ominięcie pokrzywdzonej. Z zeznań tego świadka wynika, że widział jak samochód oskarżonego „zaczął hamować” ale też wynika, że oskarżony nie podjął próby ominięcia pokrzywdzonej. Ustalenia wymaga zatem, czy skoro oskarżony podjął manewr hamowania to dlaczego nie wykonał manewru omijania, nawet go nie rozpoczął. Reakcja psychomotoryczna kierowcy do wykonania manewru hamowania i omijania jest bowiem taka sama. Sąd tej kwestii w ogóle nie oceniał. Zupełnie niezrozumiałe jest zaniechanie próby ustalenia miejsca uderzenia w rower pokrzywdzonej w oparciu o zeznania świadka M. (bezpośredniego obiektywnego świadka zdarzenia) a poprzestaniu na treści oświadczenia oskarżonego złożonego biegłemu. Opinia biegłego, co wynika z jej treści, zasadza się w istotnej części na tym, w którym miejscu doszło do potrącenia pokrzywdzonej a ma to znaczenie z uwagi na ukształtowanie drogi i możliwość spostrzeżenia rowerzystki przez oskarżonego, a następnie ustalenia możliwości uniknięcia jej potrącenia.

Powyższe braki postępowania dowodowego dyskredytują ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy czyniąc je dowolnymi. Takie procedowanie Sądu I instancji tym bardziej budzi zdziwienie Sądu Odwoławczego jeśli zważyć na treść pierwszego zdania rozważań Sądu meriti (k. 3 uzasadnienia Sądu Rejonowego) gdzie Sąd ten w sposób jednoznaczny krytykuje sposób gromadzenia dowodów przez oskarżyciela publicznego.

Skoro Sąd meriti dysponował skromnym materiałem dowodowym, to winien był przeprowadzić dowody w taki sposób, by dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych, a nie rezygnować z możliwości ich bezpośredniego przeprowadzenia i uzyskania więcej istotnych danych dotyczących przebiegu zdarzenia.

Z tych wszystkich względów zaskarżony wyrok uchylono, a sprawę przekazano Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 kpk).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przesłucha świadka M. M. (1) na okoliczności wskazane wyżej i w zależności od treści tych zeznań zasięgnie uzupełniającej opinii biegłego.